

[Økonomiministeren]

den ene side de økonomiske og på den anden side de miljømæssige, økologiske, statistiske opgørelser og analyser. Derfor vil jeg da også godt til indledning sige tak til forslagsstillerne, som med dette forslag giver os mulighed for at føre en diskussion om et meget centralt emne.

Det er mit indtryk fra daglig debat både herhjemme og i udlandet, at der er et stort behov for, at økonomer og miljøfolk taler sammen. Som i andre sammenhænge er tættere dialog midlet til at udrydde misforståelser og udrydde gensidige fordomme.

Jeg er f.eks. overbevist om, at miljøfolk vil opdage, at der også blandt økonomer er en stigende erkendelse af miljøproblemernes omfang og en stor interesse for, hvorledes vores miljøproblemer bedst kan angribes.

Ingen kan lukke øjnene for, at bekæmpelsen af miljøproblemerne har betydelige økonomiske aspekter, som nødvendigvis må indgå, hvis man vil anlægge realistiske vurderinger af vore muligheder.

Økonomer vil blive nødt til at have en tættere kontakt til den miljømæssige sagkundskab, når man skal arbejde med en række af disse problemstillinger. Nogle vil måske finde det lidt fremmedartet, men det bliver det ikke mindre interessant af.

I februar svarede jeg på et spørgsmål fra hr. Aage Frandsen om det samme emne. Af svaret dengang fremgik det, at vi i regeringen vier spørgsmålet her betydelig opmærksomhed. Der er faktisk sket en del i mellemtiden.

Det er således besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe under Danmarks Statistik, der skal kortlægge mulighederne for, som det hedder, »statistisk belysning af forholdet mellem miljø og økonomi.« Dette dækker i vidt omfang de konkrete undersøgelsesområder, der er angivet i bemærkningerne til forslaget.

Arbejdsgruppen skal for det andet afgive en rapport til september. I denne sammenhæng kan det nævnes, at Danmarks Statistik sammen med Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen den 15. juni vil offentliggøre den første samlede egentlige miljøstatistiske publikation herhjemme. Jeg kan endelig også nævne, at sidste efterår nedsatte Danmarks Statistik et rådgivende miljøstatistisk udvalg.

Det viser den øgede indsats, der rettes imod arbejdet med miljøøkonomi, og jeg er ikke i tvivl om, at der kommer til at ske – og må ske –

en opprioritering af området i den kommende tid.

Vi skal stile imod, at Danmark på dette felt kan hævde sig internationalt, ikke mindst i EF-sammenhæng på samme måde, som vi gør det, når det drejer sig om selve miljøpolitikken. Mange miljøproblemer har jo betydelige regionale og globale sider. Derfor er det væsentligt, at der foregår en høj grad af international samordning om miljøpolitikken og de dertil knyttede økonomiske spørgsmål.

Som eksempler på problemer af regional karakter kan jeg nævne det nære havmiljø og skovdødsproblemer, mens andre spørgsmål som drivhuseffekt og ozonlag klart er globale i hele deres karakter.

For Danmarks vedkommende er EF-sammenhængen særlig fremtrædende på grund af vort høje niveau af en del afgifter af særlig betydning for miljøet som f.eks. energiafgifterne. Regeringen rundsendte i oktober sidste år et memorandum om dette spørgsmål til medlemslandenes regeringer, hvor vi fremhævede, at også afgifterne indgik i overvejelser om miljøproblemerne.

Det kan også anføres af særlig interesse for denne diskussion, at den danske regering udfolder stærke bestræbelser for, at EF's miljøagentur kan placeres i Danmark.

Tilstedeværelsen af et internationalt kraftcenter for miljødiskussionen ville kunne give en væsentlig stimulans til den danske miljøøkonomiske debat. Endelig beslutning om placeringen træffes i løbet af sommeren.

Som det forhåbentlig er fremgået, vil forholdene på en række områder ligge mere belyst til efteråret. På dette tidspunkt vil der også foreligge resultat af den regionale konference i Bergen om opfølgningen af Brundtlandkommissionen. Denne konference i Bergen indledes som bekendt om få dage.

Jeg kan fortsat ikke se, at det er særlig forstandigt at gribe dette an ved nedsættelse af en særlig kommission eller et særligt økologisk råd. Men derimod vil regeringen erklære sig villig til at give Folketinget en redegørelse i næste folketingssamling om mulighederne for at foretage miljøøkonomiske vurderinger. På grundlag af en sådan, skal vi sige første samlet redegørelse om dette problem kan Folketinget derefter vurdere, hvorledes arbejdet med disse spørgsmål bedst kan videreføres.